

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Ορισμός του δικαστή που αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης στο πλαίσιο των ασφαλιστικών μέτρων

(2007/C 235/50)

Σύμφωνα με τα άρθρα 3, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2004/752 και 106 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε στις 19 Σεπτεμβρίου 2007 ότι, για την περίοδο από 1ης Οκτωβρίου 2007 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 2008, ο δικαστής S. Van Raepenbusch, πρόεδρος του δευτέρου τμήματος, θα αντικαθιστά τον Πρόεδρο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης σε περίπτωση απουσίας ή κωλύματος προς εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων.

Κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα

(2007/C 235/51)

Σύμφωνα με τα άρθρα 4 του παραρτήματος I του Οργανισμού του Δικαστηρίου και 12 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης αποφάσισε στις 19 Σεπτεμβρίου 2007 να διατηρήσει μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2008 τα ακόλουθα κριτήρια αναθέσεως των υποθέσεων στα τμήματα:

- θα υπάγονται στο πρώτο τμήμα όλες οι υποθέσεις, με εξαίρεση εκείνες που αφορούν κυρίως ζητήματα προσλήψεων, βαθμολογίας/προαγωγών και οριστικής εξόδου από την υπηρεσία, που θα υπάγονται στο δεύτερο τμήμα·
- ορισμένος αριθμός υποθέσεων θα υπαχθεί στο τρίτο τμήμα, ανεξάρτητα από τον τομέα που αυτές θα αφορούν, με βάση μια προκαθορισμένη συχνότητα που θα προσδιοριστεί από την ολομέλεια·
- παρέκκλιση από τους ανωτέρω κανόνες κατανομής επιτρέπεται για λόγους συναφείας, καθώς και προς εξασφάλιση της ισομερούς και ευλόγως διαφοροποιημένης κατανομής του όγκου εργασίας στο πλαίσιο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Ιουνίου 2007 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-84/06)

(2007/C 235/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία)
(εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η από 20 Ιουνίου 2005 αίτηση, που απεστάλη από τον προσφεύγοντα στις 21 Ιουνίου 2005, προς το Εκκαθαριστικό Γραφείο του Κοινού Καθεστώτος υγειονομικής ασφάλισης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τον από 18 Ιουλίου 2005 κατάλογο των επιστρεπτέων ιατρικών εξόδων·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τη σιωπηρή απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να απορρίψει την από 23 Δεκεμβρίου 2005 διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος·
- να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη (στο εξής: καθής) να καταβάλει στον προσφεύγοντα, για την επιστροφή ολόκληρου του ποσού των ιατρικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων και των οποίων την επιστροφή ζήτησε στις 20 Ιουνίου 2005 από το Κοινό Καθεστώς ή για την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από τις παράνομες μορφές συμπεριφοράς της καθής έναντι του προσφεύγοντος, τη διαφορά μεταξύ του 100 % των ιατρικών εξόδων και του ποσού των ιατρικών εξόδων που επιστράφηκε στον προσφεύγοντα, δηλαδή το ποσό των 89,56 ευρώ ή το μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα καθορίσει κατά δίκαιη κρίση για οποιαδήποτε ή και για τις δύο από τις πιο πάνω νόμιμες αιτίες·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα τόκους υπερημερίας προς 10 % ετησίως, με ετήσιο ανατοκισμό από τις 21 Ιουνίου 2005 μέχρι την πραγματική εξόφληση, ή με τον ανατοκισμό και από την ημερομηνία που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα καθορίσει κατά δίκαιη κρίση, επί του ποσού των 89,56 ευρώ ή του μεγαλύτερου ή μικρότερου ποσού που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης θα κρίνει δίκαιο για την επιστροφή του 100 % των ιατρικών εξόδων·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, προβάλλει τους ακόλουθους τρεις ισχυρισμούς:

- 1) απόλυτη έλλειψη αιτιολογίας, και λόγω του ότι ουδαμώς ερευνάται η υπόθεση, οπότε ουδόλως γίνεται κατανοητό γιατί η Κοινότητα δεν αναγνώρισε στον προσφεύγοντα το δικαίωμα να του επιστραφεί το 100 % και όχι μέρος των ιατρικών εξόδων του. Επί πλέον, είναι προφανές ότι η διοίκηση δεν εξέτασε δεόντως τα πραγματικά περιστατικά που αφορά η από 20 Ιουνίου 2005 αίτηση του προσφεύγοντος, εν ανάγκη λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία που αυτός είχε προσκομίσει·
- 2) παράβαση του δικαίου, καθόσον η σπαθολογική κατάσταση του προσφεύγοντος ήταν τέτοιας φύσεως ώστε κατά το άρθρο 72 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων ο προσφεύγων να έχει δικαίωμα να του επιστραφεί το 100 % των ιατρικών εξόδων·
- 3) παράβαση του καθήκοντος προνοίας και του καθήκοντος χρηστής διοικήσεως, καθόσον από ολόκληρη την υπόθεση προκύπτει ότι η καθής παρέλειψε να λάβει δεόντως υπόψη τα συμφέροντα του προσφεύγοντος και δημιούργησε πλήθος συναφών πράξεων και γεγονότων τα οποία, λόγω της κατάφωρης ελλείψεως νομιμότητας και του σημαντικού χρονικού διαστήματος εντός του οποίου έλαβαν χώρα, συνιστούν παράβαση των πιο πάνω καθήκοντων, το δεύτερο μάλιστα εκ των οποίων προβλέπεται στο άρθρο 41 του Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2007 — Sandor κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-69/07)

(2007/C 235/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Virag Sandor (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού των όρων απασχολήσεως της προσφεύγουσας ως συμβασιούχου υπαλλήλου, καθόσον προβλέπουν, αφενός, την εφαρμογή της επιφυλάξεως του άρθρου 100 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού (στο εξής: ΚΛΠ) και του άρθρου 1 του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και, αφετέρου, ως διάρκεια της συμβάσεως το διάστημα μεταξύ της 16ης Σεπτεμβρίου 2006 και της 15ης Σεπτεμβρίου 2009·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, αφού εργάστηκε για την Επιτροπή από την 1η Μαΐου 2001 μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου 2006 ως τοπικός υπάλ-

ληλος και ως επικουρικός υπάλληλος βάσει 14 διαφορετικών διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, προσελήφθη ως συμβασιούχος υπάλληλος, για το διάστημα μεταξύ της 16ης Σεπτεμβρίου 2006 και της 15ης Σεπτεμβρίου 2009. Η αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων αρχή, αφού διαπίστωσε, κατά την προ της προσλήψεως ιατρική εξέταση ότι η προσφεύγουσα πάσχει από ασθένεια, εφάρμοσε την επιφυλάξη του άρθρου 100 του ΚΛΠ και του άρθρου 1 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται κατ' αρχάς ότι η Επιτροπή, περιορίζοντας τη διάρκεια της συμβάσεως της ως συμβασιούχου υπαλλήλου, παραβίασε την αρχή της σταθερότητας της απασχολήσεως, όπως αυτή απορρέει από τις γενικές αρχές του δικαίου που αφορούν την προστασία των εργαζομένων. Κατά το μέτρο του αναγκαίου, προβάλλει το παράνομο του άρθρου 88 του ΚΛΠ.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ρήτρα επιφυλάξεως που συνίσταται στη μη παροχή του ευεργετήματος των εγγυήσεων που προβλέπονται σε περίπτωση αναπηρίας ή θανάτου αντιβαίνει στο περιεχόμενο του άρθρου 100 του ΚΛΠ, κατά το μέτρο που η διοίκηση της επιβάλλει νέο διάστημα αποκλεισμού από το ευεργέτημα αυτό, διάρκειας 5 ετών, ενώ αυτή είναι στην υπηρεσία της Επιτροπής από την 1η Μαΐου 2001. Κατά το μέτρο του αναγκαίου, προβάλλει το παράνομο του άρθρου 100 του ΚΛΠ.

Προσφυγή-αγωγή της 27ης Ιουλίου 2007 — Doktor κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-73/07)

(2007/C 235/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Frantisek Doktor (Μπρατισλάβα, Σλοβακία) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, R. Albelice και Ch. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση απολύσεως του προσφεύγοντος κατά τη λήξη της περιόδου δοκιμαστικής υπηρεσίας, η οποία εκδόθηκε στις 24 Οκτωβρίου 2006 από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) του Συμβουλίου, καθώς και την από 16 Μαΐου 2007 απόφαση της ΑΔΑ, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος,
- να υποδείξει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων και, ιδίως, τη δυνατότητα ολοκλήρωσης μιας δεύτερης περιόδου δοκιμασίας σε άλλη υπηρεσία ή την παράταση της περιόδου δοκιμασίας με μετάθεση σε θέση χωρίς αρμοδιότητες προϊσταμένου μονάδας, κατά τη λήξη της οποίας θα γίνει νέα αξιολόγηση της επάρκειας του προσφεύγοντος,